

noget ansvar for den samlede uddannelse, men kun for den del af uddannelsen, der finder sted som undervisning og på seminariet. Dermed fratager ministeren i realiteten seminarierne ansvaret for 1 år og tre måneder af den samlede uddannelsestid. Det forekommer spørgeren usikkert, om ministeren kan slutte fra lovbetragtninger, der omhandler ansvaret for vejledning af studerende i en praktikinstitution til, at disse betragtninger udgør et tilstrækkeligt hjemmelsgrundlag til at henlægge en godkendelseskompetence til en praktikinstitution eventuelt endda i modstrid med seminariets vurdering ved det såkaldte 2/3-dels møde. Denne usikkerhed understøttes af det forhold, at § 6 i lov om uddannelse af pædagoger er identisk med § 2, stk. 1, 1. pkt., i lov om uddannelse af børnehave- og fritidspædagoger bortset fra, at ordet uddannelse er udskiftet med ordet undervisning. Denne forskel kan efter spørgerens opfattelse ikke tillægges vægt, jf. pædagoguddannelseslovens § 2, stk. 1, der nævner undervisning på seminariet og undervisning i praktik. Tilsvarende anfører loven om uddannelse af børnehave- og fritidspædagoger § 6, stk. 1, nr. 6, at praktikundervisningen finder sted i anerkendte daginstitutioner. At ordningen vedrørende ansvaret for den samlede uddannelse er uændret videreført ved den nugældende pædagoguddannelseslov ses endelig af det forhold, at bekendtgørelsesudstedelsen, jf. § 12 i bekendtgørelsen om uddannelse af pædagoger, dermed udtrykkeligt hviler på denne forudsætning.

Såfremt dette imidlertid skal være retstilstanden efter pædagoguddannelsesloven i fremtiden, forekommer det temmelig ejendommeligt, at seminarierne skal inddrages, såfremt en praktikinstitution finder det tvivlsomt, om en praktikperiode skal godkendes. Seminariernes grundlag herfor vil alt andet lige ikke være bedre end det grundlag, der i dag tilvejebringes forud for en entydig positiv bedømmelse, og som øjensynligt efter ministerens opfattelse ikke er tilstrækkeligt betryggende.

Svar (13/8 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen): Jeg tillader mig at henvise til mit svar på spørgsmål S 2772.

Spm. nr. S 2772

Til undervisningsministeren (15/7 97) af:

Aage Frandsen (SF):

»Kan ministeren i forlængelse af svaret på spørgsmål nr. S 2654 oplyse, hvorvidt Folketinget under behandlingen af forslag til lov om uddannelse af pædagoger udtrykkeligt er gjort opmærksom på, at de i svaret citerede lovbetragtninger om ansvaret for vejledning af studerende i praktik også skulle forstås således, at det formelle ansvar for godkendelse af et praktikforløb kunne fratages seminarierne og henlægges til praktikinstitutionerne, eller om denne ændringsmulighed er fremgået af lovens øvrige forarbejder?«

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 2771.

Svar (13/8 97)

Undervisningsministeren (Ole Vig Jensen):

Indledningsvis kan jeg oplyse, at jeg ikke mener, at spørgsmålet om godkendelse af praktikforløb blev drøftet under Folketingets behandling af forslag til lov om uddannelse af pædagoger, men at det dog stod klart – som også nævnt i mit svar af 8. juli 1997 på spørgsmål nr. S 2654 – at ansvaret for den praktiske del af uddannelsen ville komme til at påhvile de praktikinstitutioner, hvor praktikanterne blev ansat. Dette er imidlertid ikke nødvendigvis ensbetydende med, at det er praktikinstitutionerne og dem alene, der skal godkende praktikforløbene eller rettere bedømme de studerendes udbytte af praktikforløbene. Seminarierne er jo heller ikke ene om at bedømme resultaterne af den undervisning, de har ansvaret for.

I begrundelsen for spørgsmål S 2771 henviser spørgeren til de ordninger, der var gældende under de tidligere pædagoguddannelser, på en måde, der antyder, at det dengang i alle tilfælde skulle have været seminariernes opgave alene at bedømme, om en studerendes praktik kunne godkendes. Forholdene under børnehavepædagog- og fritidspædagoguddannelserne og socialpædagoguddannelsen var imidlertid ikke så entydige.